

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21183/2022
11.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Марија Јанићијевић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1416/21 од 27.06.2022. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1416/21 од 27.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1416/21 од 27.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1433/19 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, одлучено је да остаје на снази платни налог Пр ../19 од 26.07.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара на основу рачуна – трошковника број ../2019 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године па до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 43.900,00 динара.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 1416/21 од 27.06.2022. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Врању П 1433/19 од 13.05.2021. године, у ставу првом изреке тако што је укинуо платни налог Пр ../19 од 26.07.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по основу рачуна – трошковника број ../19 од 13.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара и одбијен тужбени захтев тужиоца, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 1433/19 од 13.05.2021. године, у ставу другом изреке тако што је обавезан тужилац да туженом плати на име накнаде трошкова првостепеног поступка износ од 42.950,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 3.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе на основу закљученог уговора о правном заступању пред домаћим судовима, а побијана одлука је донета применом одговарајућих одредби материјалног права. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу новчане накнаде која потиче из уговорног односа странака јер решавање спорних питања зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном предмету. С тим у вези, ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужбу ради испуњења новчаног потраживања тужилац је поднео 25.07.2019. године, а вредност предмета спора је 6.000,00 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у ком, у смислу одредбе

члана 479. став 6. у вези члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде није од утицаја на оцену дозвољености ревизије на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се та одредба примењује само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебним одредбама Закона о парничном поступку или посебним законом одређено да ревизија против одлуке о тој врсти спорова није дозвољена, што је овде случај.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић